

domstole, hvis det er sådan, at der er tale om klokkeklare overtrædelser, som den pågældende overtræder vedstår? Jeg kan ikke se behovet for at involvere politiet i den opgave.

Så ved vi i øvrigt, at den del af lovforslaget allerede har haft en præventiv effekt. Jeg har hørt fortællinger om, hvordan det på enkelte byggepladser forholder sig, nemlig sådan at der verserer rygter om, at lovforslaget er vedtaget og de her bestemmelser er indført. Og man har aldrig nogen sinde set så få mennesker uden de værnemidler, f.eks. hjelm, som man skal anvende i den sammenhæng. Jeg tror på, at det vil få den rigtige præventive effekt.

En række af spørgsmålene ser jeg frem til at besvare under udvalgsarbejdet, men vil tage et par enkelte. Det kan min tid lige tillade, kan jeg se.

For det første sættes der spørgsmålstegn ved bestemmelsen om BST og sundhedsfremme. Man kan egentlig godt kalde det et ordensmæssigt forslag, fordi bedriftssundhedstjenesten i mange situationer får henvendelser fra virksomheder, der gerne vil købe rådgivning omkring sundhedsfremme, og vi har med det her lovforslag og det, der handler om BST, bl.a. sikret, at man får hjemmelen til at beskæftige sig med sundhedsfremme. Det er i og for sig, hvad der er at sige om det.

Når der har været lidt tvivl om, hvor udbygningen af BST-pligten til at omfatte hele arbejdsmarkedet blev af, kan jeg sige, at det i dag er sådan i den eksisterende arbejdsmiljølovs § 13, at »arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at der ved virksomheder, hvor hensynet til de ansattes sikkerhed eller sundhed taler for det, skal oprettes en bedriftssundhedstjeneste«. Det er altså simpelt hen en administrativ afgørelse eller bemyndigelse, der dér ligger, og det er den, der bliver brugt til at udstrække BST-tilslutningspligten til hele arbejdsmarkedet.

En enkelt bemærkning vil jeg anholde fra hr. Knud Erik Kirkegaard. Jeg synes ikke, at det er en redelig udlægning af Ombudsmandens tilkendegivelser eller rapport om Arbejdstilsynet, at den bliver omtalt af hr. Knud Erik Kirkegaard som Ombudsmandens sønderlemmende kritik. Der er tale om nogle ting, der skal rettes. Der er nogle vurderinger, som Arbejdstilsynet har taget meget positivt imod, og de var, allerede inden Ombudsmandens udtalelse forelå, godt i gang med at ændre ved nogle af de forhold, Ombudsmanden pegede på.

Jeg skal til hr. Ole M. Nielsen sige, at det ikke er mig, der siger, at hvis ikke man går ind for det her, så går man ikke ind for et bedre arbejdsmiljø. Man kan efter min opfattelse godt gå ind for et bedre arbejdsmiljø uden at bryde sig om alle de forslag, der ligger her. Men det vil øge gennemslagskraften for det synspunkt, at man altså går ind for et bedre arbejdsmiljø, selv om man ikke går ind for alle de ændringsforslag, vi lægger frem, hvis det er sådan, man har alternative ideer, som medvirker til at løse nogle af de problemer, som de fleste er enige om eksisterer.

Jeg skal slutte med endnu en gang at sige tak for de positive bemærkninger, der har været fra de fleste partier. Det er klart, at regeringen er interesseret i at få et flertal for sit lovforslag, det siger sig selv, også meget gerne et bredt flertal. Men et parti byder sig jo ikke rigtig til i forhold til at blive inviteret til en forhandling, hvis man omtaler flere af de centrale punkter i et lovforslag som fuldstændig uspiselige. Altså, hvis hensigten har været at gøre regeringen opmærksom på, at man meget gerne vil indgå i forhandlinger, så mener jeg, at man har sendt nogle ret besværlige signaler, hvis man signalerer, at centrale områder er fuldstændig uspiselige.

Vi vil i de nærmeste dage og uger naturligvis undersøge nærmere, om der kan skabes et bredt flertal. Jeg er stærkt optaget af det, men jeg er ikke optaget af det for enhver pris, for det bliver en balance. Hvem skal betale prisen, hvis regeringen for enhver pris vil forsøge at opnå et meget bredt flertal? Det bliver de mennesker, der ikke undgår at komme til at optræde i de kommende års statistikker for skader og arbejdsulykker. Den pris er for høj. Så enkelt er det.

Jeg vil slutte med at sige til fru Susanne Clemensen i form af et spørgsmål, som jeg ikke nødvendigvis opfordrer til at der svares på nu: Hvor blev talen af om det rare samfund, de meget sympatiske udtalelser, der kom forrige år fra CD's politiske ledere om, at vi skulle behandle hinanden bedre også på arbejdsmarkedet, at der var alt for mange nedslidninger, der var alt for mange skader? Hvor blev talen om det rare samfund af? Jeg har svært ved at genfinde det også i CD's ordførers indlæg her i dag.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (UP):

I sin svartale siger arbejdsministeren, at han accepterer, at det bliver sværere at drive virksomhed, og at det vil lette sundhedsvæsenet meget, at vi vedtager det her lovforslag. Jeg vil godt